

det forekommer mig dog, at naar denne Skattelovgivning kan bruges til Paaligning af de ordinære, kommunale Udgifter, der andrager ca. 70 Mill. Kr. om Aaret, saa maa de dog formentlig ogsaa i alt væsentligt kunne bruges til Paaligning af det langt mindre Beløb, der her er Tale om efter denne Lov. Nu har jeg jo nok lagt Mærke til, at der i Forbindelse med de Bestemmelser, der her foreslaas, tales om det kommunale Selvstyre. Men efter min Opfattelse er det, der her er Tale om, ikke kommunalt Selvstyre, det er langt snarere kommunal Vilkaarlighed, det her drejer sig om. Hvis det skulde være kommunalt Selvstyre, at vi stillede Kommunerne frit med Hensyn til Paaligning af de kommunale Skatter, saa burde vi jo gaa et Skridt videre, saa maatte vi sige til Kommunerne: I kan ogsaa ordne Skolevæsenet, akkurat som I har Lyst, I kan ordne Fattigvæsenet, akkurat som I har Lyst, og I kan ordne Vejvæsenet paa samme Maade. Men det er der dog vist neppe nogen, der tænker paa. Nej, det er ikke kommunalt Selvstyre, den højtærede Minister her er inde paa, det er kommunal Vilkaarlighed, og det forekommer mig, at den højtærede Minister, naar han spadserer i København og kommer forbi det gamle Raadhus paa Nytorv, skulde lægge Mærke til de Ord, der staar der: „Med Lov skal man Land bygge“. Det gælder ogsaa med Hensyn til Kommunerne.

Der er dog en enkelt Bestemmelse i det Lovforslag, her foreligger, som jeg særlig kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger om, idet det forekommer mig at være det mærkværdigste af alle de Forslag, den højtærede Minister har fremsat; den højtærede Minister omtalte det ganske kort. Jeg sigter her til Bestemmelsen i § 7, hvor det overlades til Kommunerne, om de vil, at lægge hele denne Skat, der her er Tale om at tilvejebringe, som en Skat paa Grunden alene, paa Jorden alene. Jeg gad dog egentlig vide, om den højtærede Minister har betænkt rigtigt, hvad dette Forslag betyder. Jeg tvivler lidt om det, og navnlig forstaar jeg ikke, hvorledes den højtærede Minister har kunnet fremsætte dette Forslag uden først at drøfte det sammen med sin Kollega, den højtærede Finansminister. Vi havde i Gaar her i dette Ting et Lovforslag til Behandling vedrørende Vurdering til Ejendomsskyld, og i dette Lovforslags § 1 findes en Bestemmelse om, at der skal foretages en særlig Vurdering af Jorden; man skal vurdere særlig, hvad Jorden kan antages at være værd i ubebygget Stand under Hensyn til Be-

skaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. Denne Vurdering har den højtærede Minister jo ganske vist tænkt paa, idet den skal lægges til Grund, hvis Kommunalbestyrelserne bestemmer sig til at udskrive Skatterne alene paa Jorden. Men nu er dette Forslag jo ikke gennemført her. Jeg maa for øvrigt gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Forudsætningerne for dette Forslags Gennemførelse baade fra Finansministerens Side og fra vor Side, som agter at stemme for det, er, at der ikke sker noget som helst forbindende. Det er en Forudsætning, en Aftale, at hvis dette Forslag gennemføres, skal Lovgivningsmagten staa fuldstændig frit, naar det senere skal afgøres, om der ved denne Vurdering af Jord er fremkommet et Resultat, som egner sig til Grundlag for en særlig Beskatning. Men det bryder den højtærede Indenrigsminister sig ikke det fjerneste om. Han kommer, inden Lovforslaget er gennemført, og siger: Vi benytter det saa ganske ligefrem, enten det saa duer eller ikke duer. Det synes jeg dog er at gaa for vidt. Men den højtærede Minister gaar jo endda et Skridt videre. Han siger, at hvis dette Lovforslag ikke er gennemført, kan Kommunalbestyrelserne selv foretage en Vurdering af Jorden, af Grundene, og saa kan de lægge disse Skatter derpaa. Men det kan jo dog ikke gaa an, og jeg kan ikke se rettere, end at det Forslag, som Ministeren her har stillet op, enten er unyttigt, urimeligt eller uigennemførligt, eller ogsaa er det det rene Stemmesfikeri. Lad mig sige til den højtærede Minister med Hensyn til dette Forslag, at det bedste ved det egentlig er, at Kommunalbestyrelserne har Frihed til at lade være at bruge det.

Mine Meningsfæller og jeg mener altsaa, at de nuværende Skatteregler med deres Mangler meget vel kan bruges ved Paaligning af de Beløb, det her drejer sig om at skaffe til Veje; men jeg skal tilføje, at vi er meget villige til at forhandle om at give Kommunalbestyrelserne Ret til at erholde visse Procent af Formueskatten, i alt Fald i de Kommuner, hvor der ikke anvendes Kildebeskatning. Med Hensyn til Bevægelsesfriheden ved Paaligning af de personlige Skatter maa jeg og mine Meningsfæller forbeholde os vor Stilling. Det er jo unødvendigt her ved denne første Behandling at komme ind paa alle Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg skal dog nu tilføje med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 1 og 4, at efter min Opfattelse maa For-